

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะเป็นอิสระจากการถูกลงโทษสำหรับบาปของลูก ลูกต้องเพียรพยายาม ลูกต้องชำระสะสางบัญญัติกรรมของลูกทั้งหมดในชาติเกิดสุดท้ายนี้และจึงกลับมาบริสุทธิ์
- คำถาม:** มายาที่หลอกลวงพยายามที่จะทำให้ลูกผิดสัญญาใด?
- คำตอบ:** ลูกสัญญาว่าลูกจะไม่ปล่อยให้หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับผู้ที่มีร่างกายใดๆ ลูกดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันจะจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ฉันจะไม่จดจำร่างกายของตนเอง พ่อดลใจให้ลูกสละละทิ้งทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูก อย่างไรก็ตาม มายาพยายามทำให้ลูกผิดสัญญานี้และมีความผูกพันยึดมั่นอยู่กับร่างกายใดร่างกายหนึ่ง ผู้ที่ทำลายสัญญานี้จะต้องสัมผัสกับการถูกลงโทษอย่างมาก
- เพลง:** ท่านคือแม่และพ่อ

โอม ซานติ มีการยกย่องพร้อมกับการประณามพระเจ้า ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด พ่อผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดมาด้วยตนเองเวลานี้และให้คำแนะนำตัวของท่านเอง ตั้งแต่อาณาจักรของราวันเริ่มต้น ราวันก็ได้แสดงให้เห็นว่าเขายิ่งใหญ่แค่ไหน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เป็นอาณาจักรความเลื่อมใสศรัทธา เหตุนี้เองจึงเรียกว่าอาณาจักรของราวัน นั่นคืออาณาจักรของราวัน และอีกอาณาจักรหนึ่งคืออาณาจักรของราม มีการเปรียบเทียบรามและราวัน อย่างไรก็ตาม นี่ไม่ใช่การกล่าวถึงรามอื่นที่เป็นราชาของยุคเงิน ราวันเป็นราชาเป็นเวลาครึ่งวงจร ไม่ใช่ว่ารามก็เป็นราชาเป็นเวลาครึ่งวงจร ไม่เลย เหล่านี้คือรายละเอียดที่ต้องเข้าใจ อย่างไรก็ตาม สิ่งเหล่านี้เข้าใจได้ง่ายดายมาก เราทุกคนเป็นพี่น้องกัน พ่อของเราทุกคนเป็นผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน พ่อรู้ว่าลูกๆ ทั้งหมดของท่านปัจจุบันอยู่ในกรุงชังของ ราวัน ทุกคนกลับมาเกลียดด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของต้นหาคะระ พ่อรู้ทั้งหมดนี้ ความรู้ทั้งหมดอยู่ในดวงวิญญาณ สิ่งสำคัญที่สุดคือการรู้จักดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณที่เล็กมากมีบทบาทที่ใหญ่โตมากที่ลูกบันทึกไว้ภายในซึ่งยังคงเล่นต่อไปเมื่อลูกเริ่มเล่นบทบาทของสำนักที่เป็นร่างกาย ลูกก็ลืมนิยามดั้งเดิมของลูก เวลานี้พ่อมาเพื่อให้ลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ เป็นลูกดวงวิญญาณที่พูดว่า: ฉันต้องการที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! ดวงวิญญาณร้องเรียกหา: โอ้ พ่อสูงสุด! โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเราดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์ โปรตมาและทำให้เราบริสุทธิ์! เป็นดวงวิญญาณที่น่าเอาสันสการ์ทั้งหมดไป ดวงวิญญาณพูดอย่างชัดเจนว่าพวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ซ่องแะในกิเลสเรียกว่าไม่บริสุทธิ์ มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ไปเบื้องหน้ารูปปั้นเทพที่บริสุทธิ์ในวัดและร้องเพลงสรรเสริญพวกเขา พ่ออธิบายว่า: ลูกเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเหล่านั้น ในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิดลูกต้องลงมาอย่างแน่นอน ละครนี้เกี่ยวกับการเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์เป็นบริสุทธิ์และจากบริสุทธิ์เป็นไม่บริสุทธิ์ พ่อมาและอธิบายความรู้ทั้งหมดด้วยสัญญา เวลานี้เป็นชาติเกิดสุดท้ายของทุกคน ดวงวิญญาณทั้งหมดต้องชำระสะสางบัญญัติกรรมของเขา ก่อนกลับบ้าน พ่อให้นิมิตทั้งหมดแก่ลูก ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ต้องได้รับการลงโทษสำหรับบาปที่ได้ทำมาอย่างแน่นอน ให้การลงโทษด้วยการแสดงให้ลูกเห็นบางสิ่งของชาติเกิดในอดีตของลูก ลูกถูกลงโทษในร่างกายมนุษย์และด้วยเหตุนี้เองที่ลูกต้องรับร่างกายมาใช้อย่างแน่นอน ดวงวิญญาณรู้สึกว่าคุณเขากำลังถูกลงโทษเช่นเดียวกับที่ผู้คนประสบกับการถูกลงโทษเมื่อพวกเขาสังเวตตนเองด้วยการกระโดดลงไปโบน้ำ (ที่คาสี) พวกเขามีนิมิตของบาปทั้งหมดที่ได้ทำไว้ เหตุนี้เองพวกเขาจึงขอให้พระเจ้าให้อภัยและพูดว่าพวกเขาจะไม่ทำสิ่งนั้นอีกครั้ง พวกเขาร้องขอการให้อภัยแม้กระทั่งในนิมิตที่พวกเขาได้รับ พวกเขา รู้สึกถึงการถูกลงโทษและประสบกับความเจ็บปวด เป็นดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดที่มีความสำคัญที่สุด ลูกดวงวิญญาณเล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของลูก ดังนั้นดวงวิญญาณมีพลังมากที่สุด เป็นดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดที่มีความสำคัญในละครทั้งหมด ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวที่รู้ว่าดวงวิญญาณคืออะไรหรือดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร ตามละครทั้งหมดนี้ต้องเกิดขึ้น เวลานี้ลูกรู้ว่าสิ่งนี้ไม่มีอะไรใหม่ สิ่งเดียวกันที่เกิดขึ้นในวงจรที่แล้ว ผู้คนพูดถึงความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธา และการวางเฉย แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น บาบาคเคยเป็นมิตรกับนักปราชญ์ผู้รู้ ฯลฯ เป็นอย่างมาก พวกเขาเพียงแค่อ้อยิ่งชื่อ เวลานี้ลูกๆ เข้าใจอย่างชัดเจนมาก เนื่องจากลูกกำลังออกจากโลกเก่าเพื่อไปสู่โลกใหม่ ลูกต้องมีการวางเฉยในโลกเก่าอย่างแน่นอน ทำไมลูกถึงผูกหัวใจของลูกกับโลกเก่า? ลูกได้สัญญาว่าลูกจะไม่ผูกหัวใจของลูกกับผู้ที่มีร่างกายใดๆ ลูกดวงวิญญาณกล่าวว่า: ฉันจะจดจำเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้น ฉันจะไม่จดจำแม้กระทั่งร่างกายของตนเอง พ่อดลใจลูกให้สละละทิ้งทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกเอง แล้วทำไมลูกถึงผูกพันอยู่กับร่างกายของผู้อื่น? เมื่อลูกมีความผูกพันยึดมั่นต่อใคร ลูกก็เฝ้าแต่จดจำผู้นั้นอยู่เรื่อยๆ

ลูกไม่สามารถจดจำพระเจ้าได้ในเวลานั้น ถ้าลูกผิดสัญญาลูกจะต้องสัมผัสกับการถูกลงโทษเป็นอย่างมากและสถานภาพก็ถูกทำลาย ดังนั้น จงจดจำพ่อให้มากเท่าที่เป็นไปได้ มายาหลอกลวงมาก ลูกต้องทำให้ตนเองปลอดภัยจากมายาในทุกสถานการณ์ สำนึกที่เป็นร่างเป็นโรคที่รุนแรงมาก พ่อพูดว่า: เวลานี้จงกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จดจำพ่อและความเจ็บป่วยของสำนึกที่เป็นร่างจะถูกขจัดออกไป บางคนอยู่ในสำนึกที่เป็นร่างตลอดทั้งวัน เป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับพวกเขาที่จะจดจำผู้เป็นพ่อ บาบาก็บอกลูก ให้มือของลูกทำงานไปในขณะที่หัวใจของลูกอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการจดจำระลึกถึงบาบา เช่นเดียวกับที่ผู้รักยังคงจดจำกันและกันในขณะที่ทำธุรกิจ ฯลฯ ของพวกเขา ขณะนี้ลูกดวงวิญญาณต้องรักดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นลูกควรจดจำท่านเท่านั้น เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก คือ การกลับมาเป็นเทพ ลูกต้องเพียรพยายามสำหรับสิ่งนี้ มายาจะหลอกลวงลูกอย่างแน่นอน ลูกต้องปลดปล่อยตัวลูกเองออกจากสิ่งนั้น มิฉะนั้นเธอจะทำให้ลูกติดกับ และแล้วลูกจะเป็นสาเหตุของการประณามและสูญเสียอย่างมาก ลูกๆ รู้ว่าลูกดวงวิญญาณเป็นจุดและพ่อของลูกเป็นเมล็ดผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ เหล่านี้เป็นประเด็นที่น่าอัศจรรย์มาก ดวงวิญญาณคืออะไรและดวงวิญญาณเต็มไปด้วยบทบาทที่ไม่ดับสูญอย่างไร? แม้แต่ลูกที่ดีก็ยังไม่เข้าใจเรื่องราวที่ลึกซึ้งเหล่านี้อย่างเต็มที่ มีจำนวนน้อยมากที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณอย่างถูกต้องแม่นยำหรือผู้ที่จดจำพ่อในรูปของจุดและรู้ว่าท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และเมล็ด มันเป็นไปได้ด้วยความยากลำบากที่พวกเขาที่มีความจดจำระลึกถึงด้วยความเข้าใจนี้ ลูกต้องมีสติปัญญาที่ลึกซึ้งและละเอียดอ่อนและไม่มีความคิดที่หยาบใดๆ เพื่อที่จะเข้าใจว่าพวกเราเป็นดวงวิญญาณและพ่อของเราพวกเราได้มาแล้ว ท่านคือเมล็ดที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ ท่านให้ความรู้แก่เรา ฉันทัดดวงวิญญาณที่สุดแสนเล็กน้อยนี้ ผู้ที่ต้องชิมซัບทั้งหมดนี้ มีหลายคนที่ถูกในลักษณะที่หยาบของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด แต่ไม่มีสิ่งใดหนึ่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาอย่างถูกต้องแม่นยำ แต่ถึงกระนั้นก็ยังดีกว่าที่จะจดจำในลักษณะที่หยาบซึ่งก็ดีกว่าที่ไม่จดจำเลย! อย่างไรก็ตาม การจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องแม่นยำให้ผลดีมากกว่า ดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่สามารถประกาศสิทธิ์ที่สูงได้ มีความเพียรพยายามมากมายที่จะทำในสิ่งนี้ ฉันทัดดวงวิญญาณนี้เป็นจุดที่แสนเล็กน้อย บาบาก็เป็นจุดที่แสนเล็กน้อยเช่นกัน ท่านมีความรู้ทั้งหมดนี้ ในขณะที่ลูกกำลังนั่งที่นี่ ความรู้และความรู้บางอย่างก็อยู่ในสติปัญญา แต่การไตร่ตรองที่ลูกควรทำในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาไม่เกิดขึ้น ลูกลืม การไตร่ตรองความรู้นี้ตลอดทั้งวัน คือ การจดจำระลึกถึงที่แท้จริง ไม่มีลูกคนไหนพูดความจริงว่าลูกจดจำบาบออย่างไร แม้ว่าลูกส่งซาร์ทของลูก ลูกก็ไม่ได้เขียนว่าลูกพิจารณาตนเองเป็นจุดมากแค่ไหนและลูกจดจำพ่อที่เป็นจุดมากแค่ไหน ลูกไม่ได้เขียนด้วยความซื่อสัตย์นั้น แม้ว่าบางคนจะอ่านมรลืออย่างดีพวกเขาก็ขาดโยคะ พวกเขาไม่สนใจเรื่องที่น่าตื่นเต้นเหล่านี้เป็นอย่างดีและไม่ได้ไตร่ตรองเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ลูกต้องมีการจดจำระลึกถึง ก่อนอื่นลูกต้องไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก เพียงผู้ที่ทำเช่นนั้นจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ หลายคนสามารถเป็นคนดำเนินมรลือแต่บาบารู้ว่าพวกเขาไม่สามารถอยู่ในโยคะได้ การกลายเป็นนายของโลกไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! ผู้คนศึกษาอย่างมากมายเพื่อที่จะได้รับสถานภาพชั่วคราวซึ่งเป็นแหล่งแห่งรายได้ ก่อนหน้านี้ ทนายความ ฯลฯ ไม่มีรายได้มากนัก รายได้ของพวกเขาเพิ่มขึ้นอย่างมาก ลูกๆ แต่ละคนเพื่อผลประโยชน์ของตนเองก่อนอื่นต้องพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ ประการที่สอง ลูกต้องให้การแนะนำตรีมูรติชีวาแก่ทุกคน เมื่อลูกพูดเพียงคำว่า “ชีวา” ผู้คนก็ไม่เข้าใจ ลูกต้องพูดว่า “ตรีมูรติ” มีสองรูปภาพหลัก ตรีมูรติและต้นไม้ม มีความรู้ในรูปต้นไม้มากกว่าในรูปบันได ทุกคนควรมีภาพนี้ในด้านหนึ่งควรมีตรีมูรติและวงจร และอีกด้านหนึ่งมีต้นไม้ม ควรมีธงของกองทัพพันดาวสดด้วยเช่นกัน พ่อให้ความรู้เกี่ยวกับต้นไม้มและละครแก่ลูก ใครคือลักษมี นารายณ์ วิษณุ ฯลฯ? ไม่มีใครรู้ ผู้คนกราบไหว้บูชาหลักลักษมี พวกเขาคิดว่าลักษมีจะมา ลักษมีจะได้รับความมั่งคั่งจากที่ไหน? พวกเขาได้สร้างภาพมากมายของผู้ที่มีสี่แขน แปดแขน พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ไม่มีมนุษย์ที่มีแปดหรือสิบแขน พวกเขาเพียงแค่ว่าอะไรก็ตามที่เข้ามาในจิตใจของพวกเขา บางคนมีความคิดของการกราบไหว้บูชาหนุมานและแล้วทุกคนก็ทำตาม กล่าวกันว่าเขาได้ไปนำเอาสมุนไพรรูปชีวิตมา ลูกๆ เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น สมุนไพรรูปชีวิตคือ “มานมานะบาฟ” จนกว่าลูกจะกลายเป็นบราห์มินและได้รับคำแนะนำของพ่อ มิฉะนั้นลูกจะได้รับการพิจารณาว่าไม่มีค่าแม้แต่หนึ่งสตางค์ ผู้คนมีความหึงหวงไส้อย่างมากในสถานภาพของพวกเขา มีความยากลำบากอย่างมากในการอธิบายให้กับพวกเขา ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากในการก่อตั้งอาณาจักร ของพวกเขาคือพลังทางวัตถุและนี่คือพลังโยคะ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ ในความเป็นจริงลูกต้องไม่อ้างถึงคัมภีร์เหล่านั้น ฯลฯ ถ้ามีใครถามลูกว่า ลูกเชื่อในคัมภีร์หรือไม่ บอกพวกเขาว่า: ใช่ ทั้งหมดนั้นคือของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา แต่เรากำลังทำตามหนทางของความรู้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรของความรู้ ผู้เดียวผู้ให้ความรู้แก่เรา สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ทางจิต จิตวิญญาณหนึ่งทีนี้และให้ความรู้แก่จิตวิญญาณ มนุษย์เหล่านั้นให้ความรู้แก่มนุษย์ มนุษย์ไม่สามารถให้ความรู้ทางจิตวิญญาณได้ มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ปลดปล่อย ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปคือพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้น พ่อยังคงอธิบายแก่ลูกต่อไปว่าจะทำสิ่งนี้สิ่งนั้นและสิ่งอื่นๆ อย่างไร เวลานี้เพียงแค่ว่ามีความโอฬาร

ตระการตาที่พวกเขาทำในวันซีพแจนตีมากแค่ไหน ควรจะมีรูปร่าง (translight) เล็กๆ ที่ลูกสามารถให้ทุกคนได้ ของลูกคือ ประเด็นใหม่อย่างแท้จริง ไม่มีใครสามารถเข้าใจได้ ลูกควรลงประกาศประชาสัมพันธ์อย่างกว้างขวางในหนังสือพิมพ์และกระจายคำพูด ลูกต้องคนที่สามารถเปิดศุนย์ได้ ในปัจจุบันลูกๆ ไม่มีความซาบซึ้งมากขนาดนั้น ลูกสามารถอธิบายตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ มีบราห์มา กุมารและกุมารีมากมาย อัจชะ ลูกอาจนำชื่อของบราห์มาออกไปและใส่ชื่อของคนอื่นแทน ลูกอาจจะใส่ชื่อของราตรีและกฤษณะ อัจชะ แล้วบราห์มา กุมารีมาจากไหน? ต้องมีใครบางคนที่กำลังกลายเป็นบราห์มาเพื่อที่จะสามารถมีสิ่งสร้างที่เกิดจากปากลูกบราห์มา กุมารและบราห์มา กุมารี เมื่อลูกก้าวหน้าไปลูกจะเข้าใจมากขึ้น ลูกต้องมีค่าใช้จ่ายบางอย่าง รูปภาพนั้นชัดเจนมาก รูปของลักษมีและนารายณ์นั้นดีมาก อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้งที่มีค่าแก่การรับใช้ และเชื่อฟัง ถึงผู้ที่ทำตามคำสั่งทั้งหมด ถึงลูกๆ ที่ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขา ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะอยู่เหนือปวงกรรม สติปัญญาของลูกต้องกลับมาละเอียดอ่อนที่จะตระหนักรู้จักพ่อและจดจำท่านอย่างถูกต้องแม่นยำ พร้อมกับการศึกษาเล่าเรียน จงให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการจดจำระลึกถึง
2. ปกป้องตนเองจากการถูกล่อลวงโดยมายา เลิกผูกพันยึดมั่นกับร่างกายของผู้ใด จงมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว เลิกกลับมาเป็นสำนักที่เป็นร่าง

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ประทานพรและผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่เหมือนกับพ่อ รับพรและให้ทานในเวลาแห่งบราห์ม-มุหุรัต

ในช่วงเวลาของบราห์ม-มุหุรัต (เวลาอมฤต) พ่อผู้อาศัยในบราห์มโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้พรแก่ลูกๆ ด้วยรัศมีของแสงและอำนาจของพระอาทิตย์แห่งความรู้ พร้อมกันนั้นพ่อบราห์มาในฐานะเป็นผู้ประทานโชคได้แจกจ่ายน้ำทิพย์แห่งโชคเช่นกัน ลูกต้องทำให้แน่ใจว่าใจของสติปัญญาของลูกพร้อมที่จะซึมซับน้ำหวานนั้น ห้ามปล่อยให้มืออุปสรรคต่างๆ หรือ สิ่งกีดขวางประเภทใดๆ แล้วลูกสามารถใช้เวลาที่เป็นสิริมงคลเพื่อทำให้สภาพของลูกสูงส่งและด้วยเหตุนี้จึงมีการกระทำที่สูงส่งตลอดทั้งวัน บรรยายภาสในเวลาอมฤตสามารถเปลี่ยนทัศนคติของลูกได้ ดังนั้นในเวลาอันจรับพรและให้ทาน นั่นคือเป็นผู้ที่ได้รับพรและเป็นผู้ที่กลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่

คติพจน์: มันเป็นที่หน้าที่ของคนที่มีความโกรธที่จะโกรธ และหน้าที่ของลูกคือให้ความรัก

*** โอม ชานติ ***

ด้วยจิตใจที่เต็มไปด้วยพลังของลูก จงทำงานรับใช้ของการให้สะกาช

ขณะนี้ให้วางแผนที่สูงส่งสำหรับคุณประโยชน์ที่เป็นของลูกเองเพื่อที่งานรับใช้โลกจะเฝ้าแต่ได้รับสะกาชโดยอัตโนมัติ ด้วยความจริงจังและกระตือรือร้นขณะนี้จึงให้คำมั่นสัญญาที่มั่นคงในจิตใจของลูกว่า ลูกแน่นอนจะแสดงการกลับมาทัดเทียมกับผู้เป็นพ่อ พ่อบราห์มามีความลึกซึ้งรักที่ลึกซึ้งต่อลูกๆ ดังนั้นท่านจึงให้ลูกๆ แต่ละคนปรากฏออกมาและเฝ้าแต่ให้สะกาชสำหรับพวกเขาที่จะกลับมาทัดเทียมเป็นพิเศษ